

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612010176
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612010176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika, na verejnom zasadnutí konanom 21. júla 2015 prejednal odvolanie podané obžalovaným P. V. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/81/2012 z 15.12.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/81/2012 z 15.12.2014 v časti - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 44 Tr. zák.

u obžalovaného P. V., nar. X.XX.XXXX v I. T., trvale
bytom I. T., U. č. XXX/X, t.č.
bytom I. T. - C., T. X,

upúšťa od uloženia súhrnného trestu,

pretože pokladá trest uložený skoršími rozsudkami Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2008 z 22.9.2008 vo výmere 4 roky a 3 mesiace a Okresného súdu Martin, sp.zn. 23T/45/2012 z 12.9.2014 vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/81/2012-340 z 15.12.2014 bol obžalovaný P. V. uznaný za vinného, že:

s cieľom získať neoprávnený prospech uzatvoril ako dlžník 14.8.2007 so spoločnosťou ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, IČO: 35704713, v Liptovskom Mikuláši prostredníctvom jej splnomocnenca - P. Y. - X., ulica X. T. XXXX, I. T., zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. UZF/07/93393, predmetom financovania ktorej bolo motorové vozidlo Ford Escort, VIN: WFOAXXBBAAXD47653, úver bol poskytnutý vo výške 126 750,- Sk (4 207,33 Eur), ktorý sa zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 5 878,- Sk (195,11 Eur), počnúc 14.9.2007, akceptujúc ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 29,8 %, na zabezpečenie pohľadávky veriteľa v ten istý deň podpísal zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 07/93393/ZPVP, v zmysle ktorej mal byť veriteľ počas účinnosti tejto zmluvy zapísaný v evidencii dopravného inšpektorátu PZ SR ako vlastník vozidla v zmysle čl. III ods. 1 zmluvy, zápis v evidencii dopravného inšpektorátu mal vykonať na základe udelenej plnej moci obžalovaný v zmysle čl. III ods. 4 zmluvy, pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol banke nepravdivé údaje o zamestnaní a príjme, z úveru uhradil iba dve splátky, a to

z peňazí, ktoré získal predajom označeného motorového vozidla tretej osobe dňa 15.10.2007, čím spôsobil označenej spoločnosti škodu vo výške súčtu splátok 211 608,- Sk (7 024,10 Eur),

čím spáchal zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený podľa § 222 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace. Na výkon trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí - čiapky - kukly. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o treste v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2008 z 22.9.2008, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 3 mesiace a súčasne trest prepadnutia vecí, a v rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 23T/45/2012 z 12.9.2014, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, ako aj trest prepadnutia vecí a súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2008 z 22.9.2008. Súčasne súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. vo výške 5 237,59 Eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 15.12.2014 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prítomný obžalovaný P. V. prehlásil, že výroku rozsudku, odôvodneniu a poučeniu o opravnom prostriedku porozumel a ponecháva si lehotu 15 dní. Prítomný prokurátor prehlásil, že v danom štádiu sa k opravnému prostriedku nevyjadruje a ponecháva si lehotu 15 dní. V zápisnici o hlavnom pojednávaní je zaprotokolované aj vyjadrenie obhajcu obžalovaného, napriek tomu, že tento nemá samostatné právo na podanie opravného prostriedku, a ktorý prehlásil, že v danom štádiu sa k opravnému prostriedku nevyjadruje a ponecháva si lehotu 15 dní.

Dňa 17.12.2014 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné odvolanie obžalovaného P. V. podané prostredníctvom jeho obhajcu, ktorým sa odvoláva proti výroku o treste s tým, že odvolanie zdôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Písomné odôvodnenie odvolania predložil obžalovaný P. V. na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom, pričom svoje odvolanie odôvodnil nasledovne:

„1. Okresný súd pri určení výmeru trestu vychádzal okrem iného aj z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. s konštatovaním o prevahe priťažujúcich okolností. Súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Okrem toho, že prvostupňový súd neakceptoval poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zák., opomenul vyhodnotiť ďalšie existujúce poľahčujúce okolnosti. Ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že som viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Taktiež je v mojom prípade existencia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák., teda že som spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých. Pri existencii uvedených poľahčujúcich okolností nie je možné aplikovať ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej základnej trestnej sadzby.

2. Odhliadnuc od okolností uvedených v bode 1., je trest, ktorý mi bol uložený, neprimerane prísny. Dávam do pozornosti tú skutočnosť, že od podmieneného prepustenia dňa 31.8.2011 vediem riadny život. Založil som si rodinu a spolu s manželkou vychovávam dve maloleté deti. Uložený trest by mal veľmi nepriaznivý vplyv na moju rodinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti navrhujem, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v časti o výške trestu a uložil mi miernejší trest, a to v rozpätí od 4 rokov 8 mesiacov do 5 rokov a aby súčasne rozhodol o podmienenom prepustení s poukazom na tú skutočnosť, že som doposiaľ už vykonal výkon trestu v dĺžke 3 roky a 5 mesiacov.“

Obžalovaný P. V. s odvolaním na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom predložil sobášny list, z ktorého vyplýva, že 20.6.2015 uzatvoril manželstvo so Z. W., ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Liptovský Mikuláš vo zväzku 27, ročník 2015, strana 150, pod por. č. 72. Zároveň predložil kópiu zápisnice napísanej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš z 20.7.2015, z obsahu ktorej vyplýva, že obžalovaný P. V. sa dostavil na tento úrad a požiadal o spísanie návrhu na osvojenie manželom matky mal. C. W..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor uviedol, že považuje výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa za zákonný, a preto navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť. Obžalovaný P. V. požiadal, aby odvolací súd postupoval podľa dôvodov jeho odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný P. V. síce podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a preto v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu a oporu v dôkazoch, ktorými sú spisy o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného P. V., má aj záver súdu prvého stupňa o splnení zákonom stanovených podmienok pre ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa ale dospel k záveru, že trest uložený skoršími rozsudkami Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2008 z 22.9.2008 vo výmere 4 roky a 3 mesiace a Okresného súdu Martin, sp.zn. 23T/45/2012 z 12.9.2014 vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a je dostatočný, a preto po zrušení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/81/2012 z 15.12.2014 v časti napadnutej odvolaním obžalovaného P. V., teda vo výroku o treste, sám rozhodol na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Krajský súd zohľadnil zmeny v osobnom živote obžalovaného P. V., v neposlednom rade prihliadal i na tú skutočnosť, že súdený skutok bol spáchaný 14.8.2007, teda pred takmer ôsmimi rokmi, z predchádzajúcich trestov si obžalovaný už vykonal pomerne značnú časť a bol z nich podmiennečne prepustený, ktorá skutočnosť vyplýva z odpisu registra trestov, a zobral do úvahy aj vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré predniesol v konaní pred súdom prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti

pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Výrok o škode rozsudku súdu prvého stupňa nebol dotknutý odvolaním obžalovaného P. V. ani inou oprávnenou procesnou stranou, a preto tento výrok nebol podrobený prieskumu odvolacím súdom.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného P. V. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.